

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. június 24-én

a C-278/02. sz. Herbert Handlbauer GmbH (a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ügyben ⁽¹⁾

(Mezőgazdaság – Közös piacszerzés – Marhahús – Exportvisszatérítés – Jogosulatlanul felvett összeg visszafizetése – Szabálytalanságok üldözése – 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikk – Közvetlen hatály – Elévülési idő – Elévülés megszakadása)

(2004/C 201/06)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás. A végleges fordítást az Európai Bírósági Határozatok Tárában teszik közzé)

A C-278/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Ausztria) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Herbert Handlbauer GmbH által kezdeményezett eljárásban az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.) 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. május 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A rövidebb, de legalább hároméves elévülési időt megállapító ágazati közösségi jogszabály, vagy a hosszabb elévülési időt megállapító nemzeti jogszabály hiányában az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-ai 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése közvetlen hatállyal rendelkezik a tagállamokban, ideértve a mezőgazdasági termékek exportja esetén igénybe vehető visszatérítések esetét is.
2. A 2988/95/EK, Euratom rendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az érintett vállalkozás értesítése a vámellenőrzésről csak abban az esetben tekinthető az ugyanezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott elévülési időt megszakító, a szabálytalanság ellenőrzésére vagy üldözésére irányuló cselekménynek, ha a szabálytalanság gyanújával érintett tevékenységeket kellő részletességgel körülírja.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. június 24-én

a C-350/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – Személyes adatok kezelése és a magánélet védelme a távközlési ágazatban – A 97/66/EK irányelv 6. és 9. cikke – Az indokolással ellátott véleményben a panasz pontos meghatározása)

(2004/C 201/07)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást a „Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-350/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott M. Shotton és W. Wils) kontra Holland Királyság (meghatalmazott: S. Terstal) ügyben, amelynek tárgya annak megállapítása, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemzeti jogba átültetésre kerüljön a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998., L 24., 1. o.) 6. és 9. cikke, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Holland Királyság elmulasztotta az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács) tagjai: P. Jann, tanácselnök, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel hiányosan ültette át a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkét, egyrészt mert a Wet houdende regels inzake de telecomunicatie (Telecommunicatiewet) 11.5 cikk (1) bekezdése egy olyan általános közigazgatási rendelkezésre utal, amelyet az Európai Közösségek Bizottságával nem közöltek, másrészt mert a Telecommunicatiewet 11.5 cikk (3) bekezdése szerinti átültető rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölték, továbbá mivel hiányosan ültette át az irányelv 9. cikkét, a Holland Királyság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. A keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
3. Kötelezi a Holland Királyságot, saját költségein felül a Bizottság költségei háromnegyed részének viselésére.
4. A Bizottság a kereset ezt meghaladó részével kapcsolatosan felmerült költségeit maga viseli.

(¹) HL C 323., 2002.12.21

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. június 24-én

a C-421/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 85/337/EGK irányelv – Hiányos átültetés)

(2004/C 201/08)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-421/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: X. Lewis), kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: Ph. Ormond) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel (HL L 73., 5. o.) módosított az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (HL L 175., 40. o.) II. melléklete 1. pontja b) és c) alpontjaiban felsorolt projektekkel kapcsolatban az irányelvnek, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv 4. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a tanács elnöke, R. Schintgen, N. Colneric (előadó) bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el Skóciában és Észak-Írországban azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek

környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv II. melléklete 1. pontja b) és c) alpontjaiban felsorolt projektekkel kapcsolatban az irányelvnek, és az Angliában, Walesben e tárgyban meghozott rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte, Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv 4. cikke (2) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 7., 2002.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. június 22-én

a C-439/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Tengeri szállítás – 95/21/EK irányelv – Tengeri biztonság – Hajóellenőrzés a kikötő állama által – Ellenőrzések elégtelen száma)

(2004/C 201/09)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-439/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: K. Simonsson és W. Wills, kézbesítési cím: Luxembourg), kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: G. de Bergues és P. Boussaroque) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel 1999-ben és 2000-ben nem végzett a kikötőibe befutott összes hajó száma legalább 25 %-ának megfelelő számú hajón ellenőrzést, a Francia Köztársaság elmulasztotta a Közösség kikötőiben és a tagállamok felségvizein történő hajózás tekintetében a hajózás biztonságára, a környezetszennyezés megelőzésére és a fedélzeti élet- és munkakörülményekre vonatkozó nemzetközi előírások végrehajtásáról (kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzés) szóló, 1995. június 17-i 95/21/EK tanácsi irányelv (HL L 157., 1. o.) 5. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann, a tanács elnöke, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta (előadó) bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: